NOORD-BRABANDER.

Dicere verum
Quid vetat? HORATIUS.

NOMMER 117 **'SBOSCH. DONDERDAG 29 SEPTEMBER 1831.**

Pruissen.

BERLIJN, 22 *September*.

Volgens berigten van de poolsche grenzen, zouden de poolsche troepen, die van Warschau naar de streken van Modlin en Zakroezijn getrokken zijn, aldaar eene vijandelijke stelling aangenomen hebben. Onderscheidene leden van den rijksdag bevinden zich bij deze troepen; van hen is, zegt men, afkomstig een nieuw dagblad, de *Nationale Courant* genoemd, waarvan men het eerste nommer heeft gezien. In hetzelve vindt men eene oproeping aan alle weerbare mannen om den kampstrijd voort te zetten. Onlangs is eene kleine afdeeling poolsche insurgenten te Augustowo gekomen. De russische bezetting had zich aanvankelijk, daar hun getal zeer overdreven was geworden, verwijderd; doch was spoedig teruggekeerd en had de insurgenten verdreven.

— Volgens tijdingen uit Breslau heeft de Oder groote overstroomingen veroorzaakt, en een aantal huizen in die streken staan diep in het water.

— Tot heden middag zijn te Berlijn 621 personen door de *cholera* aangetast, van welke er 70 genezen en 335 gestorven zijn.

— Tusschen den poolschen generaal *Rozyzki* en het corps van den generaal *Rudiger* moet het den 10, bij Lipsk, tot een gevecht gekomen zijn. *Rozyzki* heeft bij eene proclamatie van den 12, de Polen aangemaand, om zich den wapenstilstand ten nutte te maken, ten einde zich op nieuw tot den krijg te bekwamen.

Engeland.

LONDEN, 23 *september*.

Eergisteren is de hervormings-bill in het huis der gemeenten met 345 tegen 236, en dus met eene meerderheid van 109 stemmen, doorgegaan.

Lord *John Russell* heeft gisteren, vergezeld van een buitengewoon groot aantal leden van het huis der gemeenten, de hervormings-bill naar het huis der lords gebragt, waar, op voorstel van den minister graaf *Grey*, besloten is haar dadelijk voor de eerste maal te lezen en de tweede voorlezing op maandag over acht dagen te bepalen.

Van den 25.

De schotsche hervormings-bill is vrijdag avond ten tweedemaal in het huis der gemeente voorgelezen, wanneer 209 leden daar voor en 44 daar tegen gestemd hebben. De ministers hebben dus eene meerderheid van 115 stemmen gehad.

— Morgen zal de markies van *Londonderry* in het huis der lords eene motie doen, ten einde inzage te verkrijgen in de briefwisseling tusschen de fransche, engelsche en belgische regeringen, betrekkelijk het plaatsen van fransche officieren bij het belgisch leger.

— Omtrent de zaken van Polen heerscht, zoo men het avondblad *the Courrier* mag gelooven, de beste verstandhouding tusschen de fransche en engelsche kabinetten, en zijn beide overeengekomen om alles in het werk te stellen, ten einde aan dat gedeelte van Polen, dat nu weder in de magt der Russen gevallen is, te weten het hertogdom van Warschau, die voorregten te doen verzekeren, welke daaraan door Keizer *Alexander* waren toegezegd.

— Maandag is te Liverpool in hechtenis genomen eene fransche vrouw, die van America kwam en een gedeelte der gestolen juweelen van de prinses van Oranje bij zich had, zoo men wil ter waarde van 25,000 pond sterling. Het schijnt dat de dieven van Brussel over Havre naar America gevlugt waren.

Frankrijk.

PARIJS, 22 *September*.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van den 19 dezer, welke van het grootste belang geweest is, heeft de heer *Mauguin* het woord gevoerd, waarop de minister van buitenlandsche zaken, de heer *Sebastiani* heeft geantwoord. Wij deelen de beide redevoeringen hier mede.

***REDEVOERING** van den heer* **MAUGUIN.**

Mijne heeren!

In eene kamer zijn de geschillen van vrede en oorlog even als alle staatkundige geschillen, geschillen van omstandigheden. Vele maanden geleden, hadden wij bondgenooten te verdedigen, en te ondersteunen; thans zijn wij alleen in Europa: wij hebben ons tot onze eigene krachten terug gebragt. Er is voortaan voor ons geen kwestie meer zijn om het offensieve te kiezen; er is voor ons geen kwestie meer van oorlog, dan voor zoo verre men ons denzelven zoude mogen aandoen. Ook kom ik niet voorstellen om omtrent deze gewigtige geschillen eene partij te kiezen; ik zal alleen het gedrag van het ministerie onderzoeken en zien, welke omtrent onzen binnen- en buitenlandschen toestand, de waarschijnlijke gevolgen zijn.

Gij hebt, eene maand geleden, uwe geheele toegenegenheid voor Polen ingeroepen, Polen is gevallen, en ik heb aan het ministerie vragen, of de val van Warschau niet aan zijn verzuim of aan zijne staatkunde had geweten worden.

Het ministerie heeft ons gezegd: gij wilt Polen ondersteunen, het is de algemeene oorlog, dien gij vraagt...... Maar gij hadt vele middelen om Polen te redden; vooreerst deszelfs erkentenis, welke zijnen moed zou verdubbeld hebben; gij had uwe bemiddeling; gij kondet door heimelijken bijstand aan hetzelve subsidien en wapenen doen toekomen..... Heimelijken bijstand!... Maar waarom uwe vloten niet derwaards gezonden en u van eene haven meester gemaakt?.... Waarom die teekenen van ongeloovigheid? Alles was mogelijk......

Gij wildet ons tegen Rusland niet in oorlog stellen, ik begrijp zulks; maar is Pruissen niet tusschen beide gekomen in de zaken van Polen, hoezeer het zeide dat het onzijdig was?

Men moest van Pruissen rekenschap van zijne trouwlooze onzijdigheid vragen.... In Belgie hebt gij Pruissen gedreigd tusschen beide te komen, indien het aan de zaken van dat land deel nam, en Pruissen heeft zich er van onthouden.... Men moest dezelfde taal tot Pruissen betrekkelijk Polen voeren.

Gij hebt niet alleen Polen verlaten, maar gij hebt den hoon geduld jegens uwe afgezanten en jegens de Franschen, die aan de grootste kwellingen hebben ten doele gestaan.

Gij moest Polen ondersteunen; was het niet uit sympathie, dan ten minste uit staatkunde; uw belang was den strijd te verlengen.

Kon men Rusland niet van verschillende kanten bedreigen en hetzelve noodzaken om met Polen te onderhandelen; men kon Turkije en Persie tegen hetzelve uitdagen.

Wat heeft het ministerie gedaan? Men heeft het karakter aangerand van eenen diplomaat, die zich gedragen heeft zoo als hij moest doen: men zegt zelfs, dat er op eene onwaardige wijze brieven zijn voortgebragt. Deze daad zal zich weldra verklaren. Men heeft slechts eene taal jegens de Polen gevoerd, toen het om bijstand verzocht; men zeide tot hetzelve: schik u met Rusland en men heeft eenen ambassadeur terug geroepen, die tot maatregelen om het te redden, wilde doordringen.

Men moest ook aan de Polen geene beloften doen. Volgens die beloften, hebben wij hen voor den vijand ontwapend en zij zijn bezweken... Is het waar, dat gij hun beloofd hebt, dat zij in de maand julij zouden erkend worden? in de maand augustus op zijn laatst?

Gij hebt ons ook te zeggen, waarom gij Pruissen en Oostenrijk niet belet hebt, de onzijdigheid, welke zij moesten in acht nemen, te schenden.

Wie is de fransche afgezant, dien gij geaccrediteerd hebt om Polen in zijn ongeluk te beschermen? Welke schepen zijn op de Baltische Zee om de doolende en vervolgde familien te redden?

Het geschil van Polen is nog niet geëindigd: zou het eene russische provincie worden? Drie stemmen zijn voor dezen maatregel: Oostenrijk, hetwelk Italie behouden wil, zal zijne stem geven; Pruissen zal ze aan hetzelve niet weigeren: wat zal Frankrijk doen?

In het belgische geschil hebt gij het lot van Frankrijk nog meer, indien het mogelijk is, gecompromitteerd, dan in het poolsche geschil.

Men moest vermijden om op den belgischen troon eenen duitschen Vorst te zetten; men moest ook vermijden om er eenen engelschen Vorst op te plaatsen. Gij geeft aan Engeland te veel invloed. In het geval van oorlog is het op onze grenzen, en in Spanje en in Belgie, in geval van vrede geeft gij aan hetzelve een gemakkelijk middel om sluikhandel te drijven.

Men had beslist, dat Belgie onafhankelijk zou zijn, maar men wees den troon voor den hertog van Nemours van de hand, uit vrees voor oorlog, en nam eenen prins van het engelsche huis... Deze prins staat op het engelsch geslacht-register..... Ik wil wel gelooven, dat prins *Leopold* de belangen van zijn nieuw vaderland wel zal ter harte nemen; men mag echter wel twijfelen of prins *Leopold*, in geval van strijd, Frankrijk wel zal genegen zijn.

Het is, ten gevolge der onzijdigheid van Belgie, onmogelijk, dat de Koning *Leopold* met ons een tractaat make. En kan hij tegen ons maken? Gij weet wat de onzijdigheid is, wanneer er over Frankrijk gesproken wordt. Herinnert u de onzijdigheid van Zwitzerland......

De minister van oorlog is ons van deze tribune komen zeggen: onze troepen zullen niet uit Belgie trekken, voor dat de hollandsche troepen zelve uit Belgie zullen gaan.

De engelsche aristocratie komt tegen deze aanmatiging in opstand; dan doet men ons door Koning *Leopold* schrijven, om niet meer dan 12,000 man in Belgie te laten.... Hetgeen ik zeg is door den engelschen generalissimus op de engelsche tribune aangekondigd.... De *Moniteur* meldt ook dat wij er niet meer dan 12,000 man zullen laten. De britsche hoogmoed kon niet voldaan worden; wat hebben wij gedaan? wij hebben onze troepen teruggetrokken.

Het binnentrekken en uittrekken der troepen zijn gewigtige geschillen; bij het binnentrekken moest gij aankondigen dat wij er zoo zouden uittrekken; wij moeten ons door Engeland niet laten bedreigen; wij zijn even magtig als dat land, wij kunnen hetzelve op onze beurt ook bedreigen.....

De aristocratie zoekt het engelsche volk met Frankrijk te verdeelen, maar wij kunnen de engelsche aristocratie met het volk verdeelen.

Men meldt in de aanspraak tot opening der zitting, dat de vestingen van Belgie zullen geslecht worden, en gij weet, dat indien er eenige vestingen moeten geslecht worden, het dan voorzeker niet die zijn, welke aan Frankrijk grenzen.

Wij zijn nederig in onze daden, en wij zijn trotsch in onze woorden....

Onderzoekt de gevolgen van hetgeen de vier Mogendheden willen, die, met uitzondering van Frankrijk, over het slechten der vestingen zullen beraadslagen.... Er is een militaire questie aanwezig....

Maar is Belgie wel erkend? Zijn deszelfs afgezanten bij de andere Mogendheden van het vaste land wel geaccrediteerd? Weet men niet dat Holland op den 10 october Belgie op nieuw moet aanvallen? Dat de Koning van Holland geen tractaat gesloten heeft?

Zijt gij wel zeker van de vreedzame oogmerken der Mogendheden? Wilt gij weten waarom Holland zijne militaire beweging begonnen heeft. Omdat die beweging in verband stond met eene orangisten beweging, die te Brussel en te Gent moest plaats hebben, met eene carlisten beweging, welke in onze provincien moest uitbreken, en eindelijk met eene beweging van Pruissen, hetwelk bedoelingen tegen ons in den zin had. Ik zal er bij voegen, want ik zeg gaarne alles, dat indien deze bewegingen mislukt zijn, wij zulks te danken hebben aan onze ministers, die een leger naar Belgie hebben gezonden. Ik verheug mij, dat ik hun dit regt mag doen wedervaren; maar gij zult den oorlog niet vermijden, en ik vraag waarom men niet twee of drie honderd bataillons nationale garde georganiseerd heeft? Waarom zijn onze troepen niet in een leger-corps vereenigd? Waarom niet gedaan hetgeen het heil des lands vordert? Wij hebben slechts zeventien regementen infanterie van Besançon tot Marseille.

Onze grenzen, in het zuiden zijn bloot, en Oostenrijk kan over Piemont met 250,000 man binnen komen. Mijne heeren, Piemont heeft honderd duizend man onder de wapenen, en het kan zich, wanneer het wil, met Oostenrijk verstaan. Ik vraag u niet om den oorlog. Neen, mijne heeren! ik vraag dat men zich in staat stelle om denzelven te kunnen voeren. Wel hoe! vreest gij ook niet voor Spanje? Denkt gij, dat onze grenzen ook van dien kant niet bedreigd worden? Men zeide u, dat er voor Belgie niets te vreezen was, en zonder onze troepen viel Belgie. Wij zijn met onze, door het goud van Engeland onderhoudene divisien alleen gebleven. Deze staat van gevaar moet ophouden, of ik zal niet ophouden de ministers op de tribune aan te vallen.

Hierop heeft de heer *Sebastiani* geantwoord:

Mijne heeren!

Het is niet zonder ontroering, dat ik deze tribune beklim; indien ik met bedaardheid spreek, zal men mij van onverschilligheid jegens Polen beschuldigen, indien ik anders spreek, zal men eene andere beschuldiging tegen mij aanvoeren... Maar het geldt hier geene bloote beschuldigingen meer; het geldt hier een besluit der kamer... Gij zijt met het verschrikkelijk regt van beschuldiging bekleed... Indien de ministers onbekwaam zijn, kunt gij met een adres den troon genaken.

Ik moet in de eerste plaats aan eenige daadzaken herinneren. De omwenteling van julij werd in Rusland kwalijk onthaald; zij bragt aldaar eenen noodlottigen indruk voort, welke nog niet geheel en al is uitgewischt... De omwenteling van Belgie bragt ook in Rusland eenen verkeerden indruk tegen ons voort; zij vernietigde het tegen Frankrijk genomen stelsel; familie belangen werden gecompromitteerd....

Maar weldra werd in Rusland niet meer over de omwenteling van Belgie, over de omwenteling van Frankrijk, maar wel over eene omwenteling op zijnen eigenen bodem gesproken. Het gouvernement, van harten genegen om de Polen te ondersteunen, verloor de zwarigheden niet uit het oog, welke het in eene dergelijke onderneming ontmoeten zoude; het deed desniettemin voorstellen te St. Petersburg. Gij kent, mijne heeren! de wisselvalligheden van den poolsche oorlog; na de eerste gebeurtenissen van dien oorlog vernieuwde het gouvernement zijne pogingen ten behoeve der Polen, het vond het russisch kabinet tegen hen vergramd. Men deed hetzelve des niet te min opmerken, dat het koningrijk Polen eene europesche verkiezing was en dat deszelfs bestaan moest blijven voortduren.

Het koos met voordeel het offensieve; een russisch corps, hetwelk onvoorzigtig genoeg geweest was om tot in de omstreken van Mijnsk voorwaards te trekken, werd overvallen en geslagen.

Van dit oogenblik af bevond Polen zich in eenen nieuwen toestand. Maar Frankrijk vergat niet dat Polen eenen middellandschen staat uitmaakte en dat er geen haven in zijne magt was; dat deszelfs bevolking naauwlijks drie en een half millioen inwoners bedroeg, en dat het te strijden had tegen eene bevolking van 40 millioen, in een land, dat geene bergen heeft, gelijk Zwitzerland, noch moerassen en havens, gelijk Holland.

Spoedig daarna werd de slag van Ostrolenka geleverd: het poolsche leger onderging een verlies; eenige corpsen van dat leger namen de wijk naar Litthauwen. Het fransche gouvernement deed pogingen te St. Petersburg; het vond aldaar een tegen Polen vergramd kabinet.

Het deed Rusland begrijpen, dat er twee geschillen bestonden: het eene inwendig en personeel aan Rusland en het andere europisch.

Het fransch gouvernement stelde voor, dat de stipulatien van het congres van Weenen een koningrijk hadden daargesteld, en dat dat koningrijk van europesche verkiering moest blijven bestaan.

Er werden uitleggingen gevraagd, dezelve zijn naauwkeurig en juist, en, ik moet het zeggen, zij zijn heden zelfs van Petersburg en Berlijn herhaald.

Aan alle groote Mogendheden zijn verzekeringen van het behoud van Polen gegeven, want alle hebben zich met Frankrijk vereenigd om hetzelve te verkrijgen.

Ik vraag u verlof om u eenige plaatsen uit die depêches voor te lezen.

Petersburg, 31 augustus 1831.

«Mijnheer de ambassadeur heeft reeds aan uwe Exc. te kennen gegeven, met welk eene gematigdheid het russisch kabinet den intogt der Franschen in Belgie had aangezien. Het was natuurlijk het volk van die hoofdstad de eerste tijdingen van de door het georganiseerde leger der Hollanders op de Belgen behaalde voordeelen te zien toejuichen.

»Die belangstelling der inwoners van Petersburg ten voordeele van een leger, dat door den schoonbroeder des Keizers gecommandeerd wordt, laat zich gemakkelijk verklaren. De terugtogt der Hollanders voor uw leger vermeerdert zeer de hoop van door onderhandelingen eenen zamenloop van omstandigheden te zien oplossen, welke voor de rust van Europa noodlottig zoude hebben kunnen worden.

»Uwe Exc. zal reeds regtstreeks de operatien van het russische leger, in het hierbij gevoegde bulletin vermeld, vernomen hebben. Getrouw aan de instructien, die mij door de ministers van Z. M. gegeven zijn, zal ik de stipte uitvoering der tractaten ten voordeele van het koningrijk Polen blijven vorderen.

»De hertog *de Mortemart* heeft de uitdrukkelijkste beloften omtrent dit belangrijk punt aangebragt, en ik zal, gelijk hij onophoudelijk gedaan heeft, voordragen, hoezeer het in de waarachtige belangen van Rusland, in dat van de regtvaardigheid is, zijne beloften heiliglijk te vervullen.»

Zie hier eenen brief van den 2 september:

«De kamer, uit naam van Frankrijk de verzekering uitdrukkende, dat de nationaliteit van Polen, van dat heldhaftig volk, voor hetzelve zal behouden blijven, doet een wensch, dien de uitdrukkelijke en herhaalde beloften des Keizers magt geven om als zeer gegrond te beschouwen De hertog *de Mortemart* heeft ten dezen opzigte de meest regtstreeksche en stelligste verzekeringen aangebragt. Hij heeft nooit, in zijne conferentien met den Keizer of den heer *van Nesselrode*, den geringsten twijfel omtrent de nakoming dier beloften doen blijken.

»Die beloften zullen, in de laatste plaats, gewaarborgd zijn door die merkwaardige uitdrukking, dat de woorden van eenen souverein even zoo onschendbaar behooren te wezen als een besluit van de Voorzienigheid.

»Die grondbeginselen zijn de onze; intusschen heb ik den heer *von Bernstorff* bezocht om hem te herinneren aan de door het pruissisch gouvernement gegevene verzekeringen, en hem aan te sporen om uit al zijne krachten mede te werken om het lot der Polen te verzachten en hun de, door de tractaten gewaarborgde onafhankelijkheid te belozen.

»Hij bevestigt de vernieuwde verzekeringen en hij onderhoudt de bepalingen des Konings ten dezen opzigte. Hij heeft mij gezegd; dat er des te meer redenen waren om daaraan te gelooven, daar Keizer *Nikolaas* het stellig voornemen had ge-

openbaard, om zich, met Pruissen en Oostenrijk, als belanghebbende Mogendheden, te verstaan over de te nemene maatregelen ter bevrediging van Polen.»

Gij ziet het, mijne heeren! de staatkunde van Frankrijk is opregt geweest. Na in Pruissen, ten voordeele van Polen, te zijn tusschen beide gekomen, is zij daarbij niet gebleven; zij heeft hare bemiddeling aan het kabinet van St. Petersburg aangeboden, zij heeft alle Mogendheden aangezocht om zich tot die bemiddeling met ons te vereenigen. De groote Mogendheden hebben het geweigerd. Wat moesten wij doen? Haar dwingen om het aan te nemen, was de oorlog.

Het zij ons geoorloofd, mijne heeren! ulieden hier aan eene geschiedkundige daadzaak te herinneren. In het jaar 1789, op het oogenblik, dat de oorlog van alle kanten uitborst, vroeg Frankrijk de hulp van *Washington*. Hij weigerde dezelve, en *Washington* is impopulair gestorven, toen alle natien geëindigd hadden hem haren bijval te verleenen.

Men heeft beweerd dat wij de pogingen van het poolsche leger verlamd hadden, door hun eene nabijzijnde schikking te belooven.

Wat zou het lot van een gouvernement te Parijs wezen, indien het verantwoordelijk moest zijn voor de gebeurtenissen, welke in Polen voorvallen? indjen men het hetzelve tot eene misdaad aanrekende slechts 24,000 man in Warschau tot verdediging dier stad te hebben gelaten? Een zoodanig gouvernement zoude onmogelijk zijn en wij zouden het niet kunnen aannemen. Men verwijt ons van geenen offensieven oorlog gevoerd te hebben? maar weet men dan niet, dat de baltische zee geen schip van 50 tonnen dragen kan?

De redenaar (de heer *Manguin*) heeft u gezegd, dat men over de Zwarte zee kon varen. Maar om over de Zwarte zee te varen, moet men over den Bosphorus en de Dardanellen, en zou Rusland dat gedoogd hebben? Wat den Ambassadeur in Turkijen aangaat, ik heb, zegt men, zijne nota aan alle mogendheden ter hand gesteld. Deze nota heeft nooit bestaan. God verhoede, dat ik hier den roem van eenen braven officier zou willen bezwalken. Hij heeft zich vergist, en wie vergist zich niet wel eens in staatkundige omstandigheden?

Het was voor de kabinetten niet genoeg, dat zijne dwaling erkend werd, zij moesten voldoening krijgen.

Gelooft gij, dat het ongelukkige Warschau daarom minder zoude bezweken zijn? En wat zoudt gij gedaan hebben? Gij zoudt uzelven hebben gecompromitteerd.

Ik zal niet antwoorden op hetgeen de redenaar omtrent Persie gezegd heeft; gij weet wat dat land vermag. Indien men voor hetzelve openingen gemaakt had, dan zou het, en met meer redenen, gedaan hebben, hetgeen Turkije gedaan heeft.

Waarom hebt gij Pruissen niet tot eene wezenlijke onzijdigheid verpligt, dat Pruissen, hetwelk zoo weinig ontzag voor u heeft; dat Pruissen, hetwelk uwe koeriers aanhoudt? Gij zoudt hebben moeten doen, hetgeen gij in Belgie gedaan hebt, verklaren namelijk dat geen soldaat in Polen zou binnentrekken.

Het komt mij voor, dat er geen pruisisch soldaat is binnengetrokken; maar gij moest ten minste, zegt men ons, Pruissen dwingen, om in eenen staat van wezenlijke onzijdigheid en niet van eene valsche onzijdigheid te zijn; gij moest Pruissen noodzaken om uw geld, den onderstand in wapenen, welken gij hun moest geven, te laten doorgaan.... Maar het is altoos de oorlog dien gij vraagt.

Hier moet ik mij duidelijk verklaren.

Toen men de poolsche afgezanten berigtte, dat wij te St.-Petersburg en bij de andere Mogendheden pogingen in het werk stelden, vroegen zij van ons paspoorten, ik heb dezelve verleend: dit was eene beleefdheid. De officier, welke vertrok, had niet eene depêche van Frankrijk bij zich. Hij ontmoette te Berlijn geene zwarigheid. Hij kwam in andere steden, en, onder voorwendsel van gezondheids-maatregelen, onderging hij twee quarantaines.

Ik ben overtuigd, dat er geen goede trouw bestond. Intusschen heeft de heer *Mornay*, te St.-Petersburg terugkomende, twee quarantaines ondergonden..... Is dat een geval van oorlog, ik beroep mij op de goede trouw?

Wat hiervan ook zijn moge, de nationaliteit van Belgie zal gehandhaafd worden, hiervan hebben wij de verzekering; gij hebt er zoo aanstonds de brieven van gezien.

Laten wij tot de zaken van Belgie overgaan. Het beginsel van non-interventie verhinderde in het eerst Frankrijk om in de zaken van dat land tusschenbeide te komen; maar het verklaarde, dat indien een vreemd soldaat den voet op het belgisch grondgebied zettede, wij er ook zouden weten in te trekken. Het beginsel van onzijdigheid werd nagekomen. Maar, zult gij zeggen, de Belgen wilden eene republiek, gij hebt het belet, Belgie wilde de vereeniging, gij hebt daarin niet bewilligd. Ja, mijne heeren! wij hebben intrigues moeten verijdelen, welke in naam van Frankrijk gesmeed waren; maar, zegt men, gij moest eenen vreemden Vorst beletten om zich op den troon van Belgie te plaatsen! wat hebben wij gedaan? Maar, de Koning is een Engelschman . . . . . . Engelschman, mijne heeren! leest dan de aanspraak tot opening van den Koning *Leopold* aan de beide kamers! daarin zult gij zien of er antipathie tegen ons bestaat. Leest de engelsche dagbladen, die beschuldigen hun ministerie van Belgie aan Frankrijk te hebben overgeleverd.

Moesten wij den hertog van Leuchtenberg laten benoemen? De kamer weet, sedert twee dagen, of wij redenen hadden om ons daartegen te verzetten.

Wat de benoeming van den hertog van Nemours aangaat, ik beroep mij deswegens op den toenmaligen president van den raad, die zal u zeggen dat het van de hand wijzen van deze kroon was, omdat men vooraf verklaard had dat men dezelve niet zou aannemen en dat men liever den oorlog zou trotseren om eene vereeniging aan te brengen dan om familie-belangen daar te stellen.

(De minister komt, na de laatste gebeurtenissen van Belgie, de binnentrekking der Hollanders en Franschen onderzocht te hebben, op het terugtrekken van het leger.) Dit terugtrekken, mijne heeren! zegt hij, is eerst geschied nadat de wapenstilstand gesloten was, en nadat wij verklaard hebben, dat, indien de Hollanders aldaar terug kwamen, wij er ook zouden terug komen.

Wij zijn ter goeder trouw Belgie binnengetrokken, wij hebben er ons even zoo weder uit begeven, maar met de uitdrukkelijke belofte, dat deszelfs onafhankelijkheid verzekerd was.

Maar, zegt men, welke zijn, van de groote geschillen van Polen en Belgie uitgaande, de verzekeringen van vrede, u gegeven? waarop grond zich uw vertrouwen van dien staat van zaken. het voorwerp van al uwe wenschen en van al uwe pogingen te handhaven?

Wel nu, mijne heeren! dat vertrouwen is gegrond op het belang van alle Mogendheden, op de wezenlijke verbindtenissen en zelfs op de herhaalde verzoeken, welke alle Mogendheden ons gedaan hebben om hare krachten, even als de onze, te verminderen, en dat zijn eenige bezuinigingen en eenige verzekeringen, welke het belang der kamer verdienen.

Men beschuldigt eindelijk het kabinet van gebrek aan vooruitzigt, van een verzwakt en niet georganiseerd leger te hebben en van oplettend te zijn op hetgene er buiten omgaat.

200,000 Oostenrijkers, zegt men, liggen op de grenzen van Zwitzerland en Tessin: de redenaar vergist zich een weinig omtrent de afstanden. Hij zegt, dat het oostenrijksche leger vijf dagreizen van Lijon af is; hij mag dezen afstand wel driemaal, ja zelfs viermaal verdubbelen.

De 200,000 Oostenrijkers, waarvan hij spreekt, bedragen slechts 90,000 man.

Het sardinisch leger, dat hij op 100,000 man brengt, telt er slechts 70,000; en twee vijfde gedeelten zijn naar hunne haardsteden teruggezonden.

De Koning van Sardinie volgt, het zij mij veroorloofd het te zeggen, eene verlichte staatkunde. Er worden in zijne staten reeds instellingen gemaakt, welke sterkere beloven.

Men heeft van een verbonds-traktaat tusschen Sardinie en Oostenrijk gesproken; ik spreek een zoodanig gezegde, uit naam van deszelfs gouvernement, hetwelk de sterkste verbindtenissen met ons heeft aangenomen, op de uitdrukkelijkste wijze tegen.

Wat ons leger betreft, ik verlaat mij op de bijzonderheden, welke de minister van oorlog u daarvan zal mededeelen, en ik durf hopen, dat het zich sterk en magtig genoeg zal toonen, niet alleen om onze onafhankelijkheid te doen eerbiedigen, maar ook om het fransche kabinet altoos dien invloed te doen uitoefenen, welke aan hetzelve onder de kabinetten van Europa toebehoort.

Van den 22.

Heden avond is de discussie in de kamer der gedeputeerden geëindigd en hebben de ministers gezegevierd, daar de kamer met 221 tegen 136 en dus met eene meerderheid van 85 stemmen besloten heeft te verklaren, dat zij voldaan was over de ophelderingen, door de ministers gegeven, en vertrouwen stelde in hunne zorg voor alles, wat de eer en de waardigheid van Frankrijk betrof.

Vele leden hebben opgemerkt dat het getal der 221 stemmen juist gelijk is aan het getal der genen die voor het adres hebben gestemd, hetwelk de ontbinding der kamer onder de heer *de Polignac* ten gevolge had.

— Te Morannes (Maine et Loire) hebben bij gelegenheid van het rijzen der graanprijzen ongeregeldheden plaats gehad; de nationale garde heeft geweigerd aan de bevelen van den sous-prefect te gehoorzamen; de rust is echter hersteld, terwijl de nationale garde is gesuspendeerd geworden; ook te Castres zijn onlusten bij gelegenheid van het ontvangen der vereenigde regten ontstaan; de registers zijn vernietigd en het gezag der magistraten is miskend geworden.

— Men leest in de *Echo* van het noorden:

«De volgende telegrafische depêche is gisteren te Rijssel omstreeks half twee ure des namidags overgebragt.

Parijs, den 20 september, des middags 50 minuten.

De minister van binnenlandsche zaken aan mynheer den baron Mechin, *prefect van het noorden.*

Mijnheer de prefect.

De bewegingen der vorige dagen hebben geheel opgehouden; de uitleggingen door den minister van buitenlandsche zaken gegeven hebben eenen diepen indruk gemaakt. (*Zie dezelve hooger.*)

Belgie.

BRUSSEL, 24 *September.*

In de zitting der afgevaardigden van gisteren is men begon-

nen met het lezen van eenige petitien, waaronder een van den heer *de Soutere* te Gent, welke een spoedig vonnis vraagt. Dit rekest wordt, in handen der commissie gesteld, met verzoek, om zich onverwijld daarmede bezig te houden. Ook de overige petitien werden naar gemelde commissie verzonden.

Een ontwerp van reglement is, door de commissie met deszelfs redactie belast; op het bureau nedergelegd, hetzelve zal worden gedrukt, rondgedeeld en naar de afdeelingen verzonden.

Dertien leden hebben een voortsel geteekend, luidende als volgt: «Daar zal een onderzoek plaats hebben naar de oorzaken en aanleggers van onze ongelukken gedurende den jongsten veldtogt.»

De heer *Dumortier*, ontwikkelde dit voorstel, hetwelk mede naar de afdeelingen zal worden verzonden.

De minister van justitie dient eene concept wet in, houdende, dat al degenen, die ammunitie wapenen bezitten, dezelve binnen acht dagen zullen moeten aangeven, op straffe van gevangenis van 14 dagen tot zes maanden.

Daarna dient de minister van oorlog een ontwerp van wet in, ten doel hebbende, om den Koning der Belgen te magtigen, om vreemde troepen op belgisch grondgebied toe te laten, of wel, om dezelve te veroorloven, om dat grondgebied over te trekken.

Van den 25.

In de vergadering der afgevaardigden van gisteren zijn wederom eenige verzoekschriften gelezen; na eenige discussien over de verkiezingen, is het voorstel van den heer *Jaminé*, in de zitting van gisteren gedaan nopens de voorwerpen, welke de gemeenten aan de mobielverklaarde nationale garde moeten leveren, ter tafel gebragt; op eenige aanmerkingen van den minister van oorlog, om de organisatie der burgerwachten zoo spoedig mogelijk daar te stellen, ten einde die naar de grenzen te kunnen zenden, besloot de kamer de beraadslagingen dadelijk te openen over het voorstel, hetwelk met 38 tegen 14 stemmen aangenomen werd.

Daarna bragt de heer *Dumortier* rapport uit over de conceptwet, betrekkelijk het den Koning toe te kennen regt, om het koningrijk door vreemde troepen te doen bezetten of dezelve overtogt over de grenzen te verleenen, welk ontwerp met 50 tegen 2 stemmen aangenomen werd; tegen hebben gestemd de heeren *Robaulx* en *de Seron*.

De heer *Jaminé* deed een voorstel over de wapening der burgerwachten, hetgeen gedrukt en rondgedeeld zal worden.

De orde van den dag vorderde de deliberatien over de in den senaat aangenomen wet op de remplaçanten, en werd deze wet, na eenige deliberatien, met de geringe meerderheid van 27 tegen 26 stemmen aangenomen.

Nog diende de minister van financien een ontwerp van wet wegens het budjet in, waarvan het drukken en ronddeelen door de vergadering bevolen werd, waarna dezelve scheidde.

— De heer *de Meulenaere*, minister van buitenlandsche zaken, gaat tot de binnenlandsche zaken over, ter vervanging van den heer *Teichman*, die zijne demissie gevraagd heeft. De portefeuille van buitenlandsche zaken zal aan den heer *Lebeau* worden toebetrouwd.

— Bij een programma van den minister van binnenlandsche zaken wordt het rouwfeest bepaald, ter gedachtenis der gesneuvelden in september des voorleden jaars. Ten elf ure zal er in de St. Gudulekerk eene lijkdienst gevierd worden, waarbij de Koning, de beide kamers en de militaire en burgerlijke autoriteiten zullen tegenwoordig zijn.

— Onze minister van oorlog heeft bij eene dagorder bepaald, dat er vooreerst bij elk regement niet meer dan een vaandel met de drie nationale kleuren, en wel bij het 2de bataillon, zal wezen.

Eene andere dagorder van denzelfden minister betreft den vorm enz. der epauletten.

— De volgende fransche officieren zijn van Parijs hier weder aangekomen: de kolonels *Lazerte*, *Gazène* en de graaf *Dillon*; de majoors *Quatery*, *Macearthy* en *Capperon*; de officieren *Martelhère*, *Gallond*, *Brunet* en *Cazals*.

Van den 26.

Gister morgen is eene batterij veld-artillerie, van 8 nieuwgegoten stukken, van de divisie van den majoor *Kessels* naar het kamp te Diest vertrokken, en door den inspecteur-generaal der artillerie in oogenschouw genomen.

— Bij besluit van den Koning, van den 15 dezer, is de minister van oorlog gemagtigd, om den 1sten ban der schutterij mobiel te maken.

— De eerste ban onzer burgerwachten is onlangs naar Ostende vertrokken.

— Ook in andere provincien dan in die van Zuid-Braband werden de burgerwachten mobiel gemaakt. Bij dispositie van den minister van oorlog moeten de 1ste, 3e en 5e batillons der burgerwacht van de provincie Namen den 28 naar Luik vertrekken.

Nederlanden.

'sHERTOGENBOSCH, 28 *September*.

Men verneemt dat de staten dezer provincie den 4 october aanstaande alhier zullen bijeenkomen, ten einde een lid voor de tweede kamer in plaats van den heer *Verheyen*, onlangs tot lid der eerste kamer benoemd, te verkiezen.

— Naar men verneemt hebben HH. KK. HH. de prins van Oranje en prins *Frederik*, zich heden naar Bergen op Zoom begeven, ten einde de vestingwerken aldaar in oogenschouw te nemen.

— De voor de Oost en West bestemde schepen, thans ter reede van Vlissingen liggende, schijnen nog zoo spoedig niet te zullen vertrekken. Het fregat *de Javaan*, van 46 stukken, wordt in dienst gesteld.

— Volgens schrijven uit Staats-Vlaanderen zouden de Belgen aan die zijde, nabij onze grenzen, eene vrij aanmerkelijke magt te zamentrekken en er in de dorpen Eecloo, Maldeghem en daaromstreeks reeds een aantal van 6,000 man vereenigd zijn; boven St. Anna-ter-Muide zijn zij bezig batterijen op te werpen.

— Uit Antwerpen wordt van den 26 september gemeld: Het doorgaans fraaije weder en het steeds lage water, veroorloven den arbeid aan de dijken door te zetten; ook wordt aan dezelve met de grootste vlijt voortgegaan.

— De Oostenrijksche *Beobachter* van den 17den, bevestigt de lang gevreesde tijding, dat de braakloop zich ook te Weenen geopenbaard heeft, daarbij tevens meldende, dat, tot op den 16 september in die stad en voorsteden, 307 personen daarvan aangetast, er 5 van genezen en 132 er aan overleden waren.

— Uit Zwitserland meldt men onder dagteekening van den 14 september. «Wij vernemen op het oogenblik dat de stad Neuremberg in den nacht van den 13 door eene groote menigte gewapende boeren overvallen is geworden en dat de autoriteiten om het bloedvergieten te voorkomen, zich naar Vallengin hebben begeven. Wij verwachten de bevestiging van deze tijding.»

— De kerkelijke provincie van Mexico, in het oude spaansch America, was sedert langen tijd van bisschoppen verstoken; de kerken hadden aldaar groote verliezen ondergaan en de jonge geestelijken waren verpligt, om in de vereenigde staten van Noord-America de orders te gaan nemen. Deze staat van zaken, was misschien nog minder het gevolg van de tegenkanting van het hof van Spanje tegen de benoeming der bisschoppen, dan van den staat zelve des lands en van de hinderpalen, welke eene ongodsdienstige partij, onder staatkundige voorwendsels, aan de bekleeding der zetels, in den weg legde. Die zwarigheden houden op, de vice-president *Bustamente*, heeft aangekondigd dat, ten gevolge der onderhandelingen met den Heiligen Stoel, de kerk van Mexico, die van hare herders beroofd is, de openstaande zetels zoude zien vervullen. Inderdaad de geestelijken, wier namen hier volgen, zijn tot de bisschoppelijke zetels benoemd: *Franciscus Antonius Vasquez*, voor het bisdom van Puebla of Flascala; *Miguel Gordoa*, voor het bisdom van Guadalavara; *Josef de Jesus*, voor het bisdom van Linarez in het Nieuw Leon; *Lodewyk Garcia*, voor het bisdom van Cindat-Real, provincie Chiapa; *J. Gomes Portugal*, voor den stoel van Mechvacan; en *Josef Antonie Lameani de Zubiria*, voor den stoel van Durango. Men zegt niet door wien deze benoemingen gedaan zijn; maar wij hebben gezien, dat de Paus in het laatste consistorie, op den 28 februarij, de bisschoppen van Flascala, Guadalavara, Linarez, Chiapa, Durango en Mechvacan gepreconiseerd had. Doctor *Vasquez*, is te Rome gewijd, en was, eenige maanden geleden, te Mexico of te Puebla, waar hij zijne ambtgenooten moest wijden. Men weet, dat de aartsbisschop van Mexico niet in zijn bisdom is, waaruit de revolutionairen hem gedreven hebben. Deze prelaat, don *Petrus Josef de Fonte* genaamd, was geboren te Sinares, in Spanje, in het jaar 1777, en werd in het jaar 1815 aartsbisschop van Mexico.

Te *'s Hertogenbosch*, bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, drukkers en uitgevers.